

4. naloga

Fourierova analiza

Ma-Fi praktikum 2021/22

Fourierove transformacije

- Danes se bomo ukvarjali z numeričnim pristopom k **Fourierovim transformacijam (FT)**.
 - Uporabne za spekralno analizo najrazličnejših oblik, od svetlobe do trgovanja z delnicami na borzi.
 - Pomembna uporaba za reševanje diferencialnih enačb.
 - ...
 - Uporabili bomo naslednjo konvencijo za zapis FT in inverzne FT:
 - Uporabljam 'f' kot frekvenco 'ν'. Če hočemo uporabiti kotno hitrost 'ω', potrebujemo v drugem integralu še faktor $1/2\pi$.

$$H(f) = \int_{-\infty}^{\infty} h(t) \exp(-2\pi i f t) dt$$

$$h(t) = \int_{-\infty}^{\infty} H(f) \exp(+2\pi i f t) df$$

In 1811, Joseph Fourier, the 43-year-old prefect of the French district of Isère, entered a competition in heat research sponsored by the French Academy of Sciences. The paper he submitted described a novel analytical technique that we today call the Fourier transform, and it won the competition; but the prize jury declined to publish it, criticizing the sloppiness of Fourier's reasoning. According to Jean-Pierre Kahane, a French mathematician and current member of the academy, as late as the early 1970s, Fourier's name still didn't turn up in the major French encyclopedia the Encyclopædia Universalis.

V fiziki tipično raje preslikamo čas t v $\omega=2\pi\nu$, potem $\frac{1}{2\pi}$ faktor spredaj...

Lastnosti FT

- Nekaj lastnosti FT (za ponavljanje in uporabo):
 - Ohranja se **parnost** (sort of...):
 - če je $h(t)$ realna in soda je tudi $H(f)$ **realna** in soda.
 - če je $h(t)$ realna in liha je $H(f)$ **imaginarna** in liha.
 - FT **realne** funkcije $h(t)$: $H(f)$ je kompleksna z naslednjo simetrijo:

$$H(-f) = H^*(f) \quad \text{iz tega zgornja postulata...}$$

- FT **imaginarnih** funkcij $h(t)$: $H(f)$ je kompleksna s simetrijo:

$$H(-f) = -H^*(f)$$

Tu * označuje kompleksno konjugacijo (... za vsak slučaj ...).

Grafično

Time domain x = x_{RE} + x_{RO} + $i x_{IE}$ + $\underbrace{i x_{IO}}_{\mathcal{F}}$
$\updownarrow \mathcal{F}$
Frequency domain X = X_{RE} + $\overbrace{i X_{IO}}^{\mathcal{F}}$ + $i X_{IE}$ + X_{RO}

- Velja tudi **Parsevalov teorem** (**fizikalno**: pri valovanju ohranitev energije/moči ...)

$$\int_{-\infty}^{\infty} |h(t)|^2 dt = \int_{-\infty}^{\infty} |H(f)|^2 df$$

Lastnosti FT

- Še ena pomembna lastnost je vedenje ob premiku funkcije:
 - Če $h(t)$ **premaknemo** v $h(t+\tau)$, dobi $H(f)$ dodatno **modulacijo**.
 - Postavimo:

$$g(t) = h(t + \tau)$$

- Izrazimo funkciji z inverzno FT na obeh straneh enačbe:

$$\int_{-\infty}^{\infty} G(f) \exp(2\pi i f t) df = \int_{-\infty}^{\infty} H(f) \exp(2\pi i f(t + \tau)) df$$

- Tako dobimo zvezo:

$$G(f) = H(f) \exp(2\pi i f \tau)$$

$$\boxed{\text{FT}(h(t + \tau)) = H(f) \exp(2\pi i f \tau)}$$

- Lep zgled je **premknjena** Gaussova funkcija ...
 - Več o tem kasneje...

Diskretizacija...

- Zdaj že dobro znan korak v numeričnem reševanju je, da **diskretiziramo** vrednosti iskane funkcije $h(t)$ in njene FT $H(f)$ na mreži:
 - Fizikalno si to lahko tu tolmačimo tudi s diskretnim **vzorčenjem s frekvenco ν_s (sampling frequency)** oziroma **meritev N točk v času T**.

$$\Delta = \frac{T}{N}, \quad t_n = n\Delta, \quad n = 0, 1, 2, \dots, N-1; \quad \nu_s = \frac{1}{\Delta}$$

časovni interval vzorčenja

- Analogno definiramo tudi diskrete frekvenčne točke:

$$f_k = \frac{k}{T} = k \frac{1}{N\Delta} = k \frac{\nu_s}{N}, \quad k = 0, 1, 2, \dots, N-1; \quad \text{ali}$$

$$k = -\frac{N}{2}, \dots, -1, 0, 1, \dots, \frac{N}{2}$$

- Integral FT se torej prevede na vsoto v N točkah:

$$H(f_k) = \int_{-\infty}^{\infty} h(t) \exp(-2\pi i f_k t) dt \simeq \sum_{n=0}^{N-1} h(t_n) \exp(-2\pi i f_k t_n) \cdot \Delta$$

prevedemo na končno vsoto!

Diskretizacija...

- Bistvena stvar, ki smo jo predpostavili pri tej prevedbi je **periodičnost**:
 - S to **končno** vsoto smo privzeli, da je funkcija periodična na intervalu $[0, T]$, torej da je $h(t+T)=h(t)$!

$$H(f_k) = \int_{-\infty}^{\infty} h(t) \exp(-2\pi i f_k t) dt \simeq \sum_{n=0}^{N-1} h(t_n) \exp(-2\pi i f_k t_n) \cdot \Delta$$

v N točkah vsa informacija!

- Zapišimo naše funkcije bolj kompaktno:

$$h_n = h(t_n)$$

$$H_k = \frac{H(f_k)}{\Delta} = \sum_{n=0}^{N-1} h_n \exp\left(-\frac{i2\pi kn}{N}\right)$$

- Funkcijska periodičnost postane očitna za obe funkciji (glej periodo N !)

$$h_{n+N} = h_n \quad \rightarrow \quad h_{-n} = h_{N-n} \quad \rightarrow \quad h_{-N/2} = h_{N/2}, \quad h_0 = h_N$$

$$H_{k+N} = H_k \quad \rightarrow \quad H_{-k} = H_{N-k} \quad \rightarrow \quad H_{-N/2} = H_{N/2}, \quad H_0 = H_N$$

Od tu očitna ekvivalenca med uporabljenim frekvenčnim intervalom $[-N/2, N/2]$ in $[0, N]$! (npr $H_{N-1} = H_{-1}$)

Diskretna inverzna FT

- Izrazimo še diskretiziran izraz za inverzno FT:

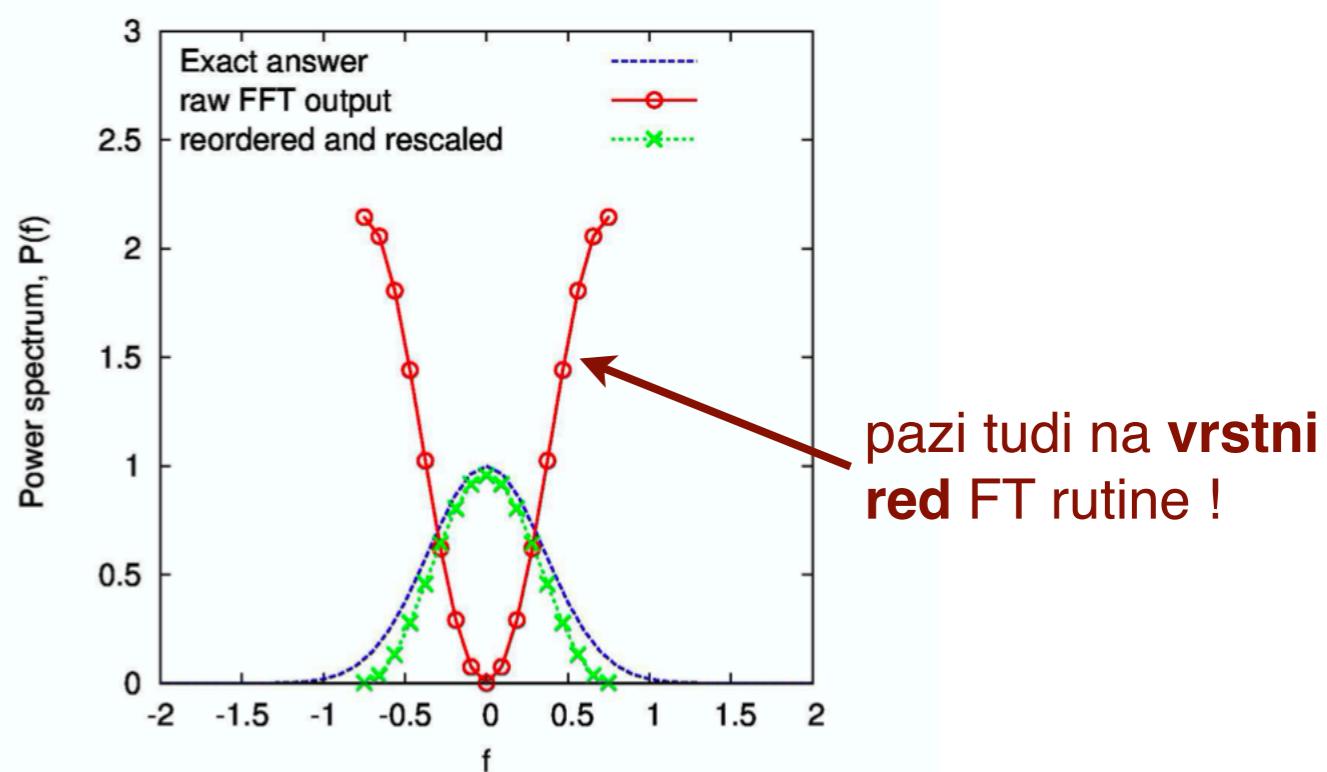
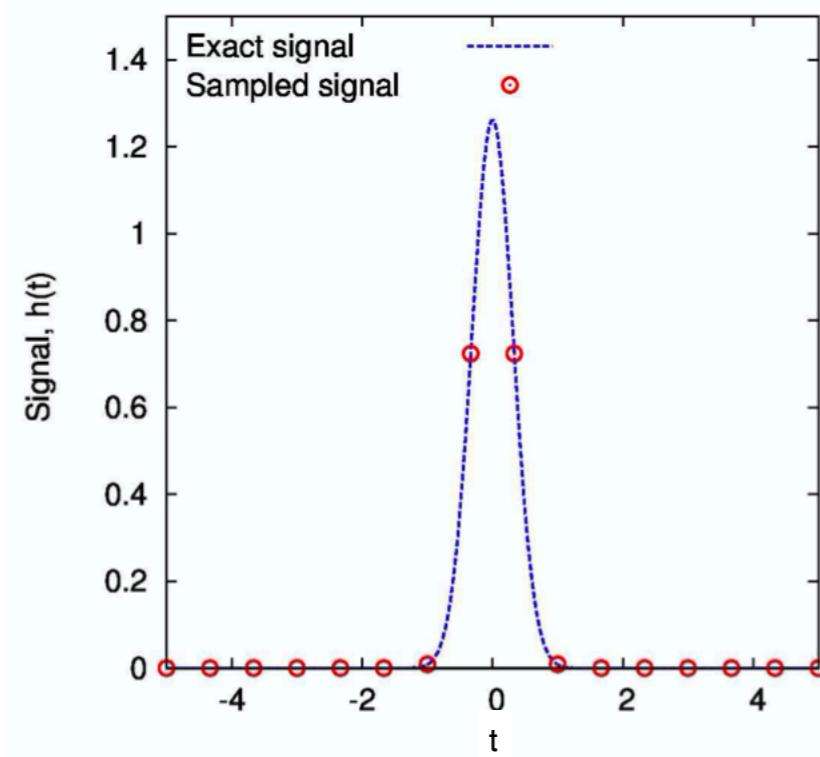
- z dovolj malo truda dobimo:

$$h(t_n) = \int_{-\infty}^{\infty} H(f) \exp(+2\pi i f t_n) df \simeq \sum_{k=0}^{N-1} H(f_k) \exp(+2\pi i f_k t_n) \cdot \frac{1}{T}$$

$$h_n = \frac{\Delta}{T} \sum_{k=0}^{N-1} H_k \exp\left(+\frac{i2\pi kn}{N}\right)$$

$$h_n = \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} H_k \exp\left(+\frac{i2\pi kn}{N}\right)$$

- Posebej pomemben je faktor $1/N$ v zadnjem členu: vidimo, da bo najbolje, če ga uporabimo za **normalizacijo**, torej vedno pišimo in rišimo H_k/N !

Diskretna Parzevalova enačba v FT

- Končno napišimo še diskretno Parzevalovo enačbo za 'moč':

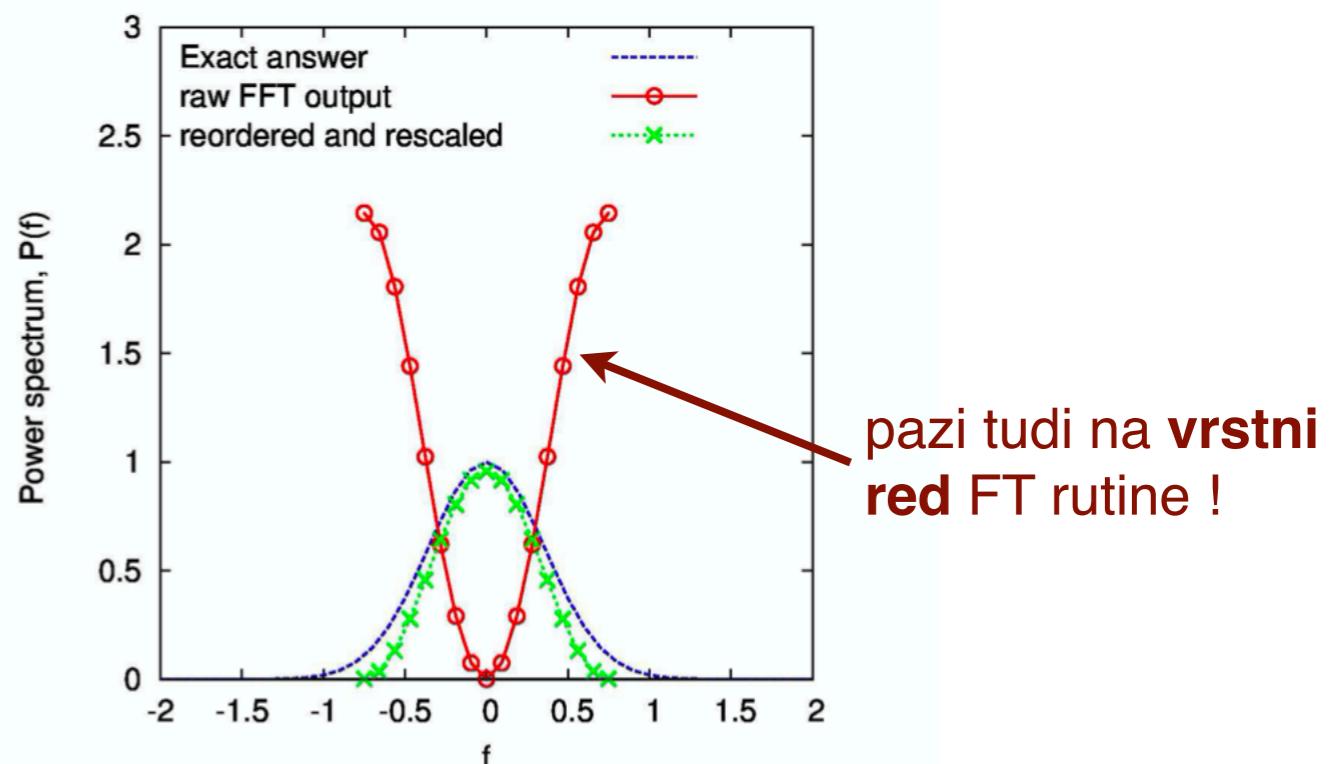
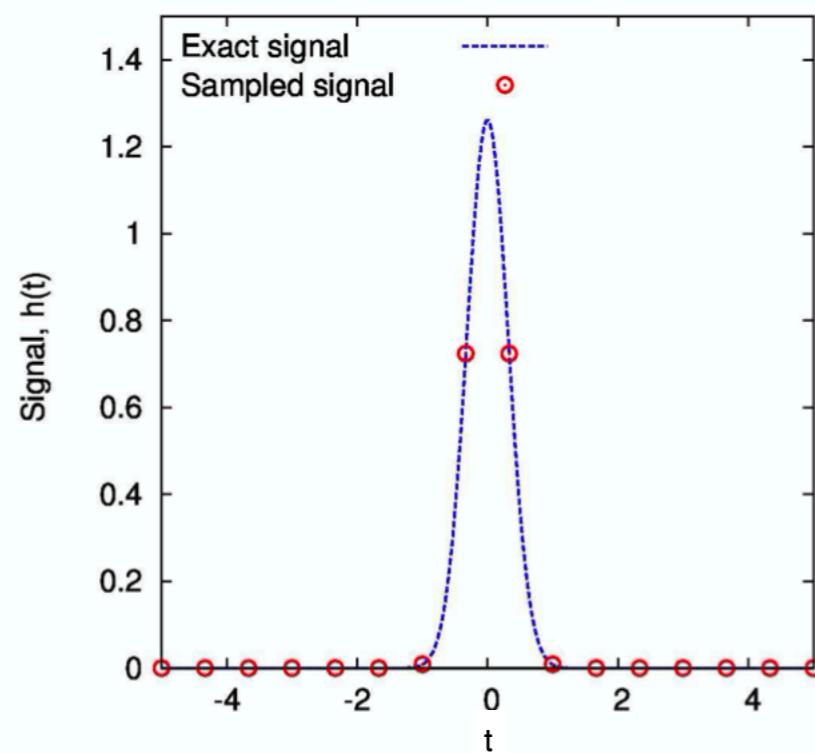
- Spet:

$$\int_{-\infty}^{\infty} |h(t)|^2 dt = \int_{-\infty}^{\infty} |H(f)|^2 df$$

$$dt \rightarrow \Delta; \quad df \rightarrow \frac{1}{T} = \frac{1}{N\Delta}; \quad H_k = \frac{H(f_k)}{\Delta}$$

$$\sum_{n=0}^{N-1} |h_n|^2 = \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} |H_k|^2$$

- Spet je pomemben faktor $1/N$ v zadnjem členu: vidimo, da bo najbolje, če ga uporabimo za **normalizacijo**, torej vedno pišimo in rišimo $|H_k|^2/N$!

Najpreprostejši test

- Vzamemo kar **konstantno funkcijo $h(t)=1$ ($h_n=1$)**.

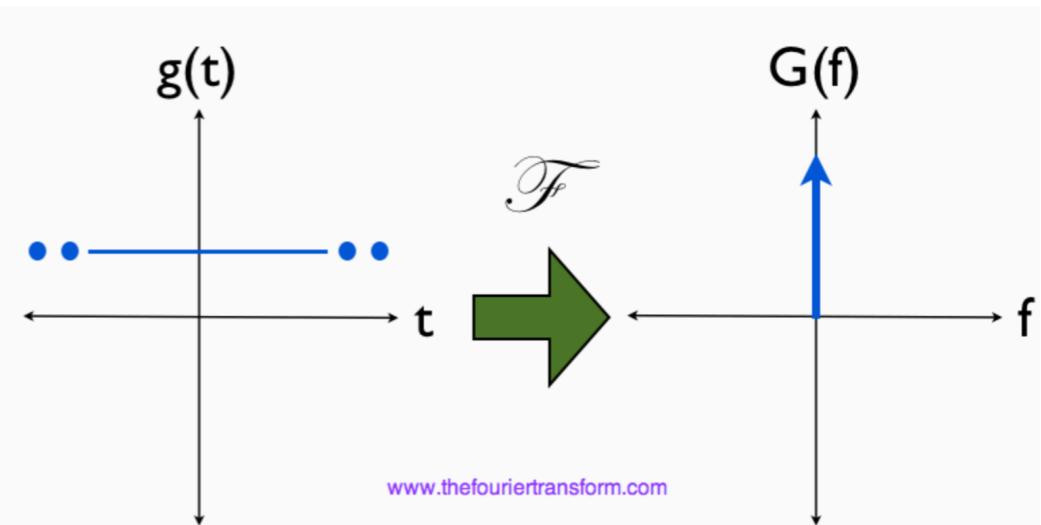
$$H_k = \sum_{n=0}^{N-1} h_n \exp(-2\pi i kn/N) \longrightarrow H_0 = N, \quad \begin{matrix} & \\ & \text{AC/DC...} \end{matrix}$$

$$H_{k \neq 0} = 0 \text{ (sinus in kosinus integral...)}$$

- H_0 člen je dobljen pri frekvenci nič (DC člen), ostali se ‘izpovprečijo’ v nič.
- Očitno je bistveno **normirati H_0 z $1/N$** pri risanju ipd, saj drugače gre proti neskončno z naraščajočim N , kar ni smiselno.
- Še obratna transformacija:

$$h_n = \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} H_k \exp(+\frac{i2\pi kn}{N}) = \frac{N}{N} = 1; \quad \forall n$$

- Reproducira original, kot bi morala.

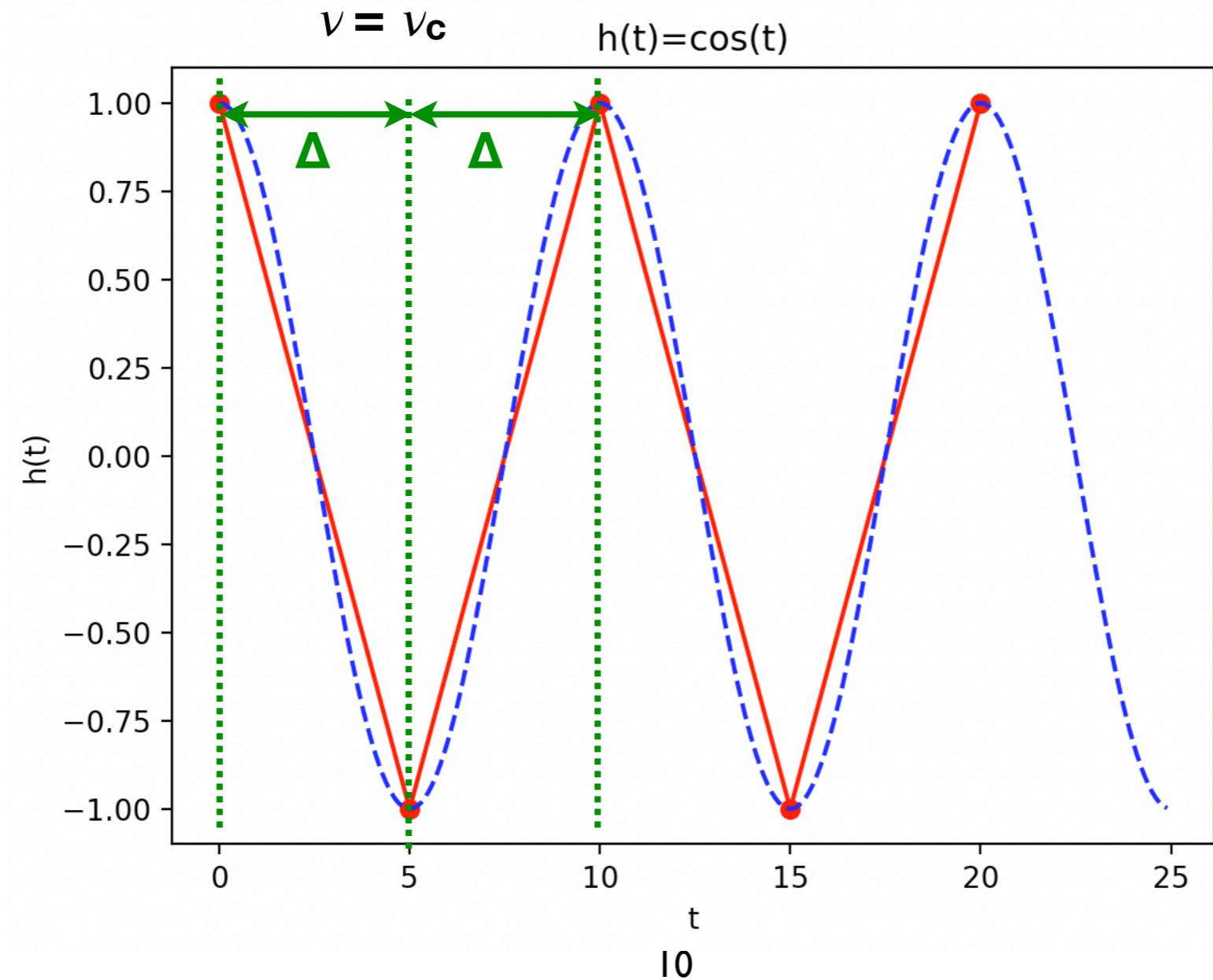

Kritična frekvenca

$$\begin{aligned} h_{n+N} &= h_n \quad \rightarrow \quad h_{-n} = h_{N-n} \quad \rightarrow \quad h_{-N/2} = h_{N/2}, \quad h_0 = h_N \\ H_{k+N} &= H_k \quad \rightarrow \quad H_{-k} = H_{N-k} \quad \rightarrow \quad H_{-N/2} = H_{N/2}, \quad H_0 = H_N \end{aligned}$$

- Frekvenco $\nu_c = \nu_s/2 = N/(2T) = 1/(2\Delta)$ imenujemo **kritična ali Nyquistova frekvenca**.

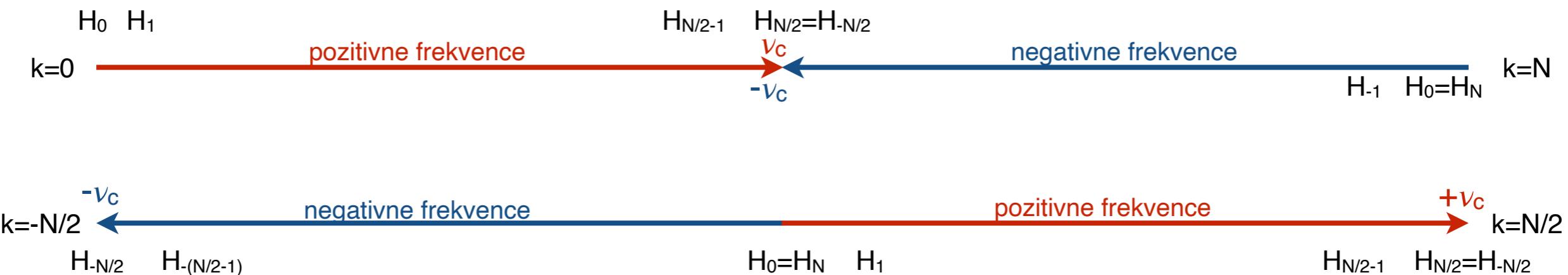

Kritična frekvenca

$$h_{n+N} = h_n \rightarrow h_{-n} = h_{N-n} \rightarrow h_{-N/2} = h_{N/2}, h_0 = h_N$$

$$H_{k+N} = H_k \rightarrow H_{-k} = H_{N-k} \rightarrow H_{-N/2} = H_{N/2}, H_0 = H_N$$

- Frekvenco $\nu_c = \nu_s/2 = N/(2T) = 1/(2\Delta)$ imenujemo **kritična ali Nyquistova frekvenca**.
 - Posledično velja za primerjavo ureditve $k=0, \dots, N-1$ z ureditvijo po $k=-N/2, \dots, 0, \dots, N/2$:
 - $H_0 = H_N$ (tudi 'DC' člen).
 - Na intervalu $0 < k < (N/2) - 1$ so **pozitivne frekvence** ($0 < \nu < \nu_c$).
 - Na intervalu $(N/2) + 1 < k < N - 1$ so **negativne frekvence** ($-\nu_c < \nu < 0$).
 - $H_{-N/2} = H_{N/2}$ ustreza kritični frekvenci (zato en člen več v tej ureditvi).
 - Za preslikavo med obema ureditvama lahko uporabimo **NumPy funkcijo roll**.

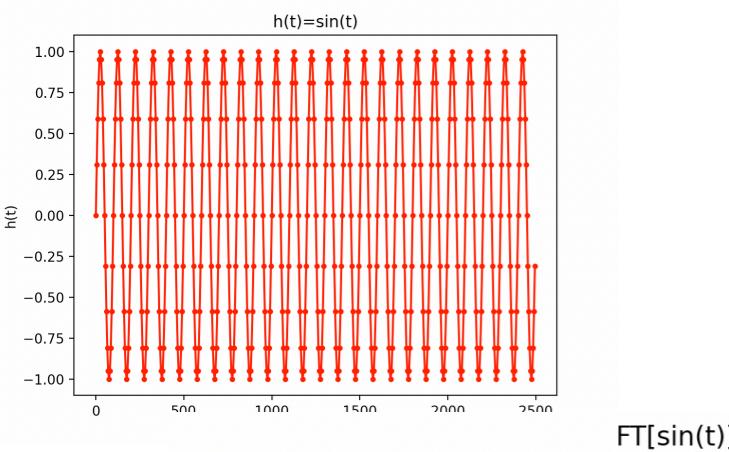
- Pazi, v kakšnem vrstnem redu ti da transformirano funkcijo **H** sprogramirana FT! (npr. FFT algoritom jih da v ureditvi $k=0, \dots, N-1$!)

Dodatni razmislek

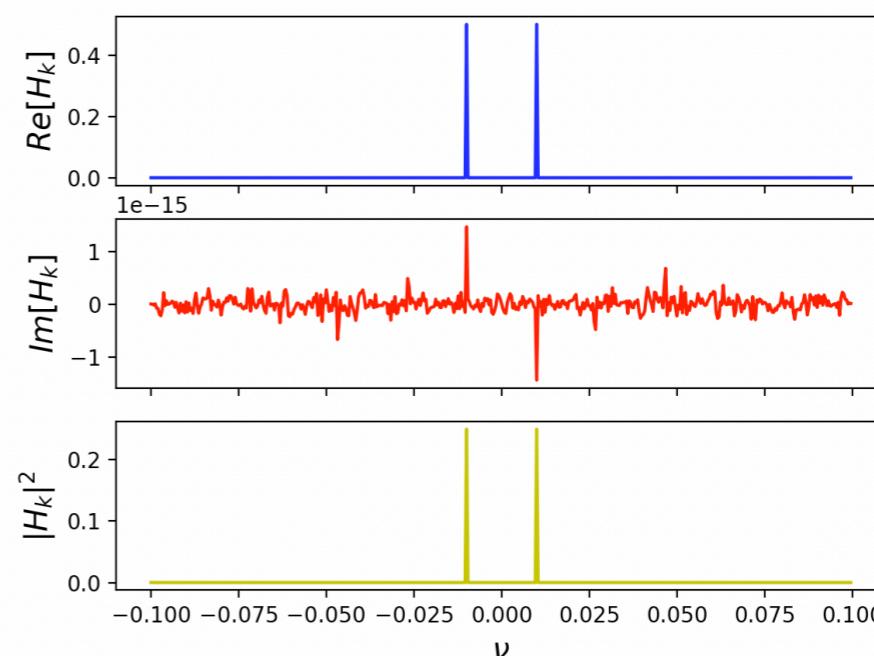
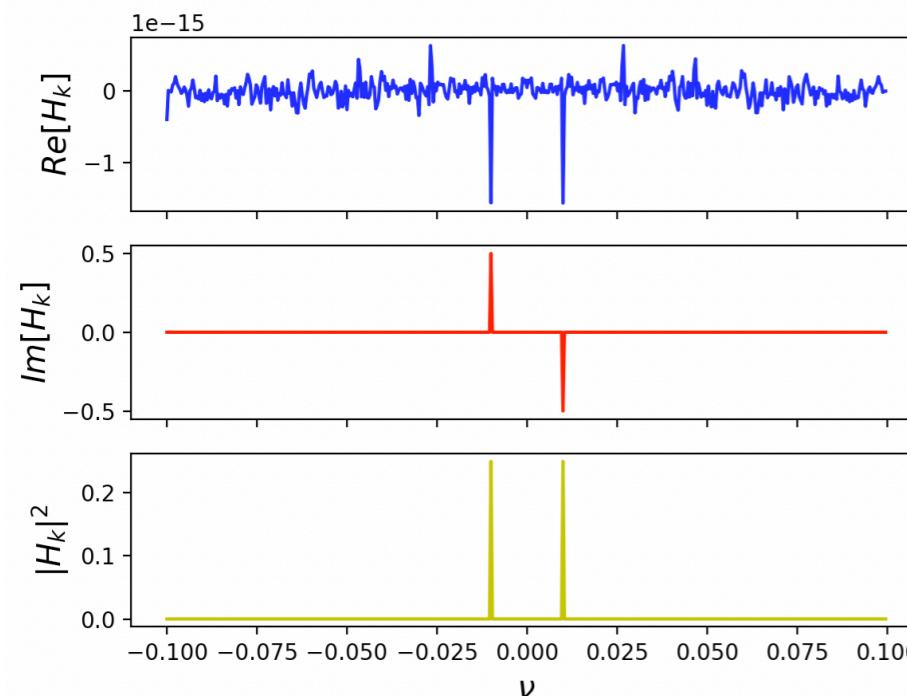
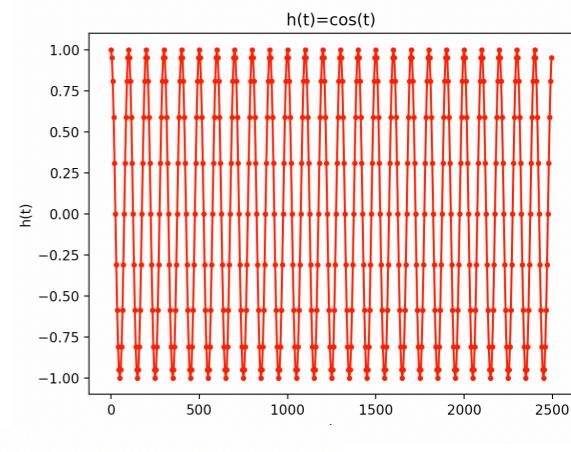
- Razmislimo o **ohranitvi informacije**:

- N izmerjenih točk v realnem prostoru po informaciji ustreza $N/2$ točk v kompleksnem prostoru:
 - Od tod smiselna ugotovitev, da **nam negativne frekvence v kompleksni sliki pravzaprav ne prinesejo nove informacije!**
 - Očitna je faza oziroma prispevek sodih in lihih funkcij, ampak to je reproducibilno iz ('shranjeno' je v) **realnih in imaginarnih prispevkov...**
 - Zato moč pogosto računamo 'enostransko' (one-sided power spectral density, PSD)

$$\cos(2\pi\nu t) = \frac{e^{i2\pi\nu t} + e^{-i2\pi\nu t}}{2}$$

$$\sin(2\pi\nu t) = \frac{e^{i2\pi\nu t} - e^{-i2\pi\nu t}}{2i}$$

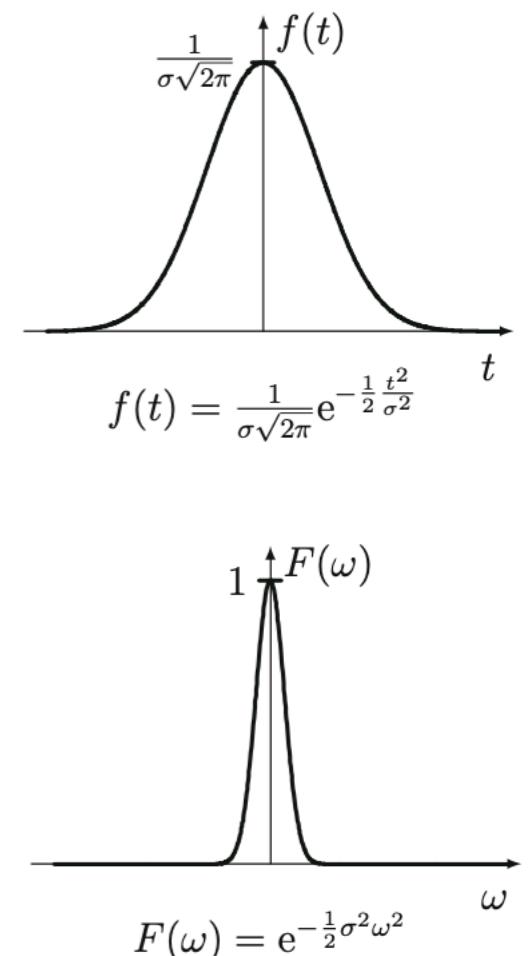

FT ne-periodične funkcije

- Če funkcija, ki jo hočemo transformirati, ni periodična, moramo biti previdni pri pripravi vzorčene funkcije. Zgleden primer je kar Gaussova funkcija, za katero vemo, da je njena FT spet Gaussova funkcija.
- Paziti moramo, ker to velja, če ima Gaussova funkcija vrh v izhodišču!**

$$\begin{aligned}
 H(f) &= \frac{1}{\sqrt{2\pi}\sigma^2} \int_{-\infty}^{\infty} e^{-\frac{t^2}{2\sigma^2}} e^{2\pi i f t} dt \\
 &= \frac{1}{\sqrt{2\pi}\sigma^2} \int_{-\infty}^{\infty} e^{-\frac{1}{2\sigma^2}[t^2 - 4\pi i \sigma^2 t f]} dt \\
 &= \frac{1}{\sqrt{2\pi}\sigma^2} \int_{-\infty}^{\infty} e^{-\frac{1}{2\sigma^2}[t^2 - 2(2\pi i \sigma^2 f)t + (2\pi i \sigma^2 f)^2 - (2\pi i \sigma^2 f)^2]} dt \\
 &= \frac{1}{\sqrt{2\pi}\sigma^2} \left[\int_{-\infty}^{\infty} e^{-\frac{1}{2\sigma^2}(t - 2\pi i \sigma^2 f)^2} dt \right] e^{\frac{1}{2\sigma^2}(2\pi i \sigma^2 f)^2} \\
 &= \frac{1}{\sqrt{2\pi}\sigma^2} \left[\sqrt{2\pi\sigma^2} \right] e^{-2\pi^2\sigma^2f^2} \\
 &= e^{-2\pi^2\sigma^2f^2}.
 \end{aligned}$$

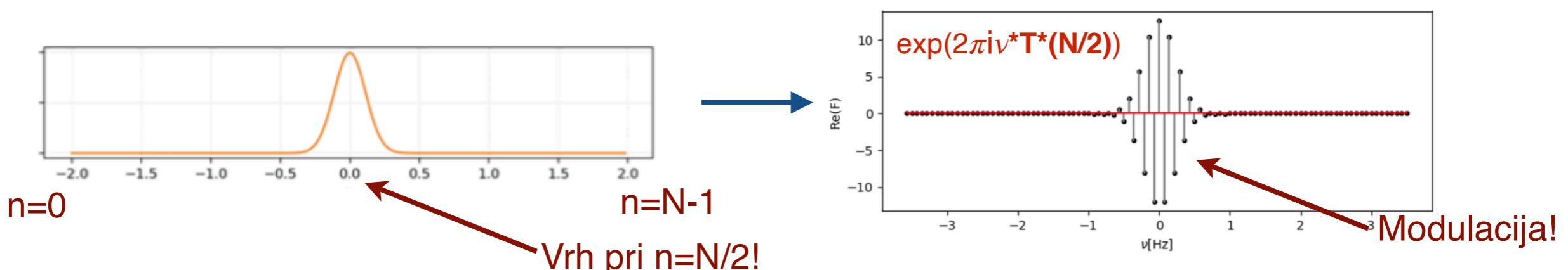
- Naše vzorčenje bo v intervalu $t=[0,T]$ oziroma $n=0,..,N-1$, torej samo na pozitivni osi! Kaj naredimo?**

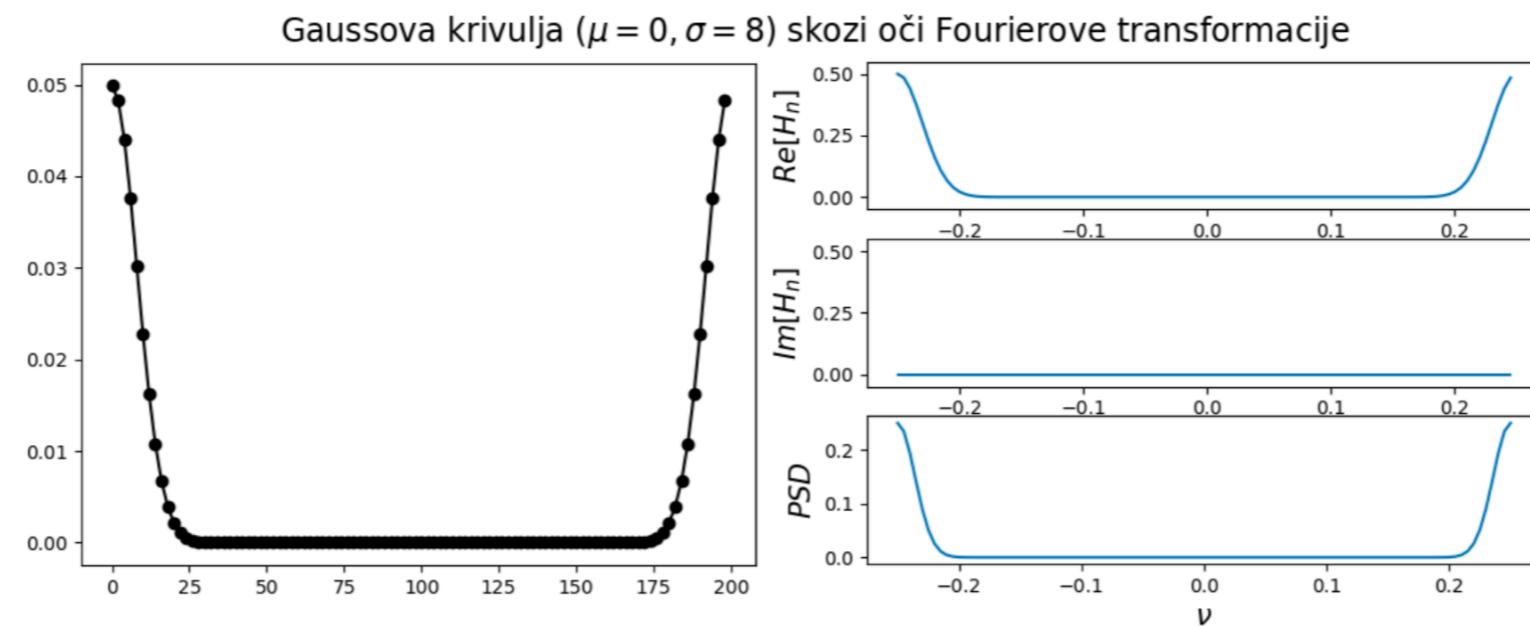
FT ne-periodične funkcije

- Naše vzorčenje bo v intervalu $t=[0,T]$ oziroma $n=0,..,N-1$, torej samo na pozitivni osi! Kaj naredimo?

- Lahko našo funkcijo premaknemo na sredo intervala, vendar moramo potem upoštevati modulacijo zaradi premika (za $T^*N/2$)!

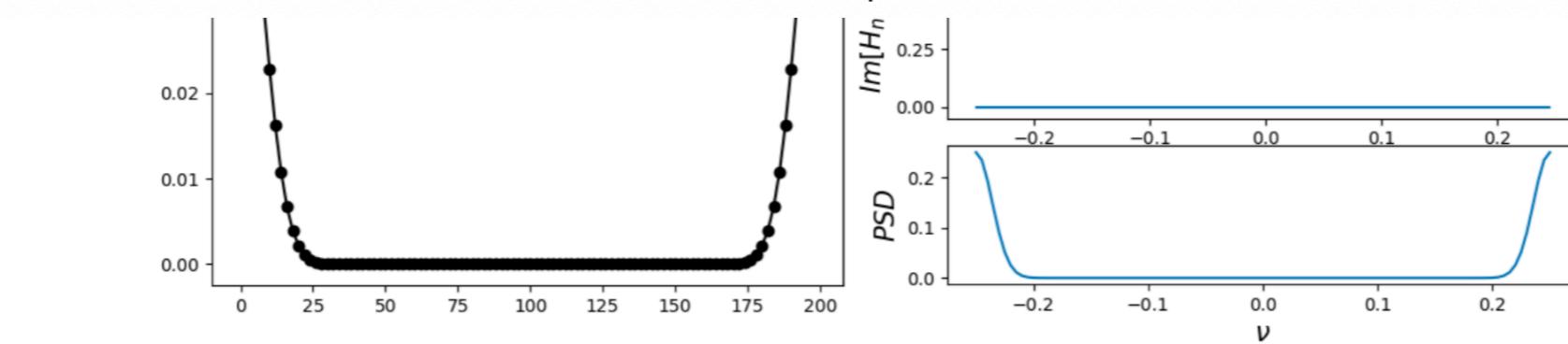
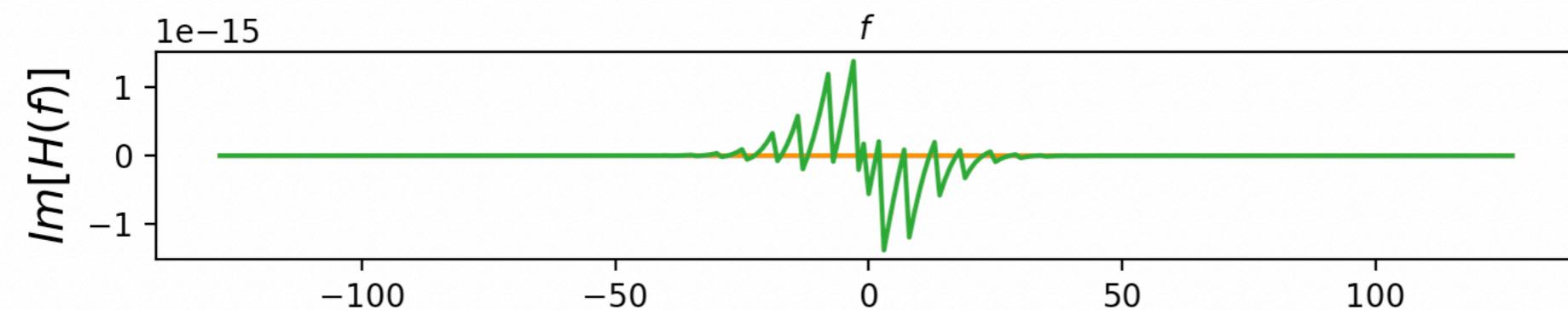
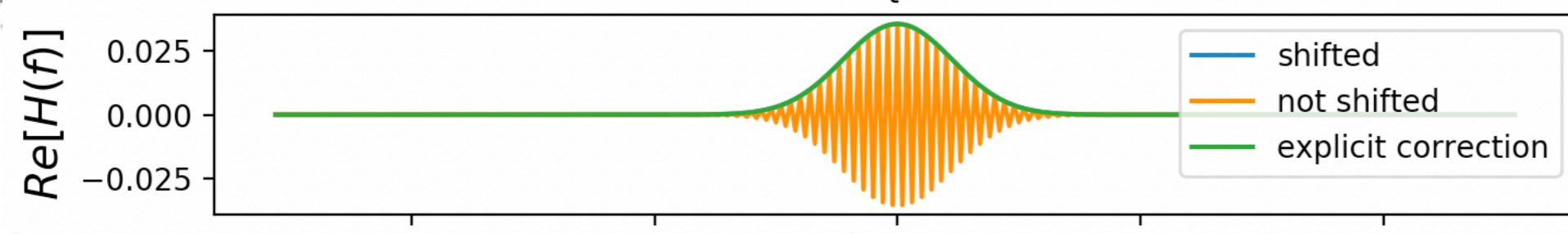
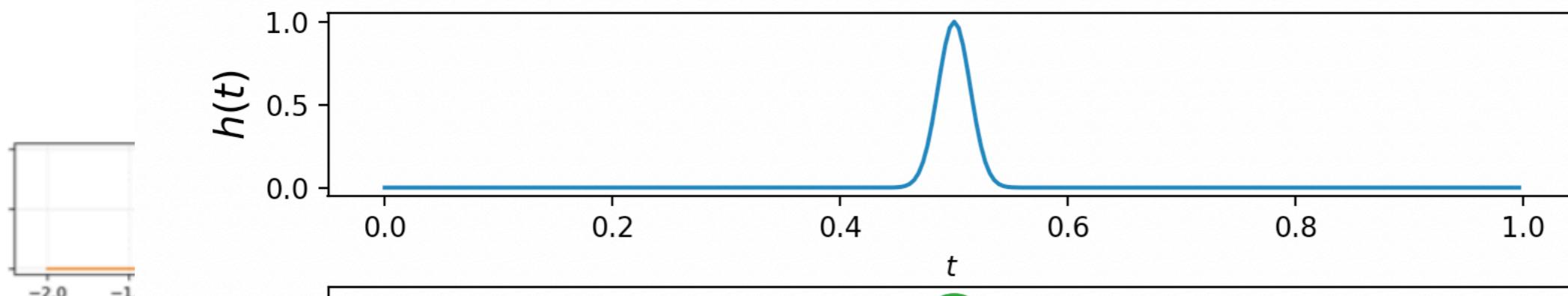
- Lahko pa našo funkcijo premaknemo analogno, kot smo to počeli s frekvenčnimi območji:
 - Drugo polovico intervala $[T/2, T]$ uporabimo za risanje negativnega dela - naša periodičnost to dopušča!

FT ne-periodične funkcije

- Naše vzorčenje bo v intervalu $t=[0,T]$ oziroma $n=0,..,N-1$, torej samo na pozitivni osi! Kaj naredimo?
 - Lahko našo funkcijo premaknemo na sredo intervala, vendar moramo potem upoštevati

dulacija!

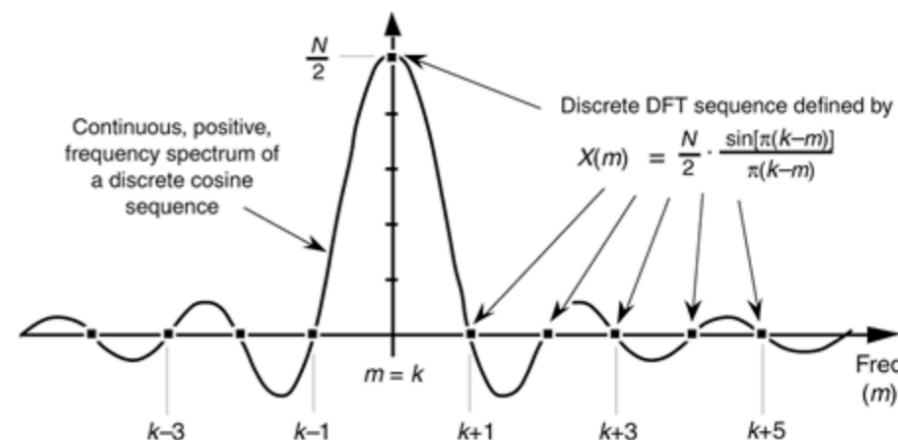
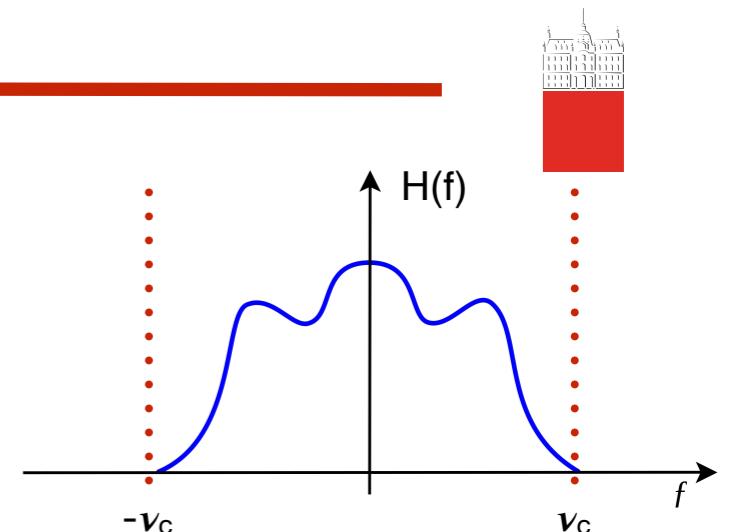

Sampling Theorem

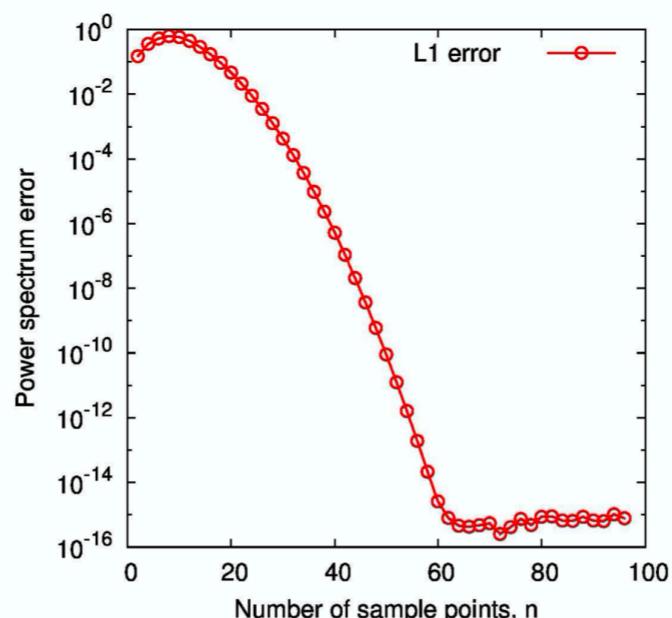
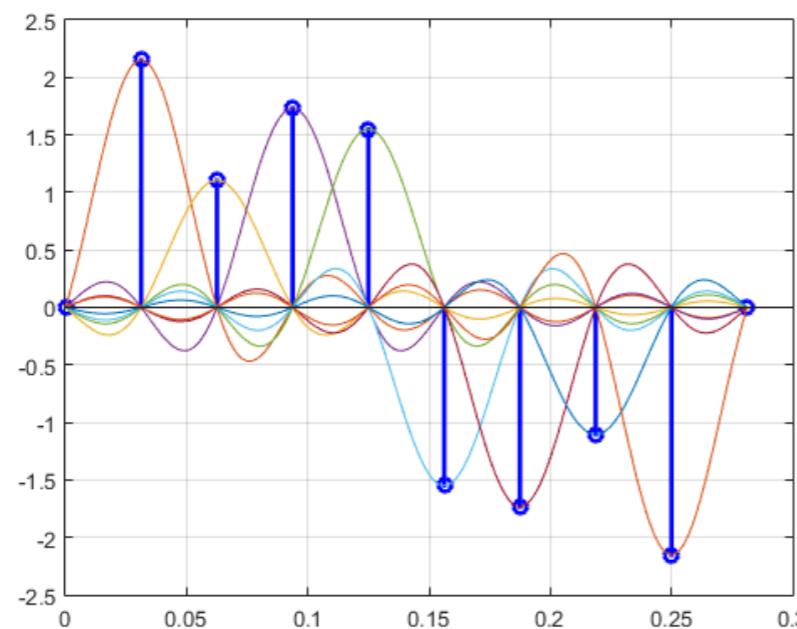
- Fascinantna ugotovitev se skriva v na videz suhoparnem **Sampling theoremu (teorem o vzorčenju)**:

- Naj bodo h_n vzorčene točke funkcije $h(t)$ na intervalih širine Δ . Če je $H(f) = 0$ za vse frekvence $|f| > \nu_c$, je v tem primeru $h(t)$ popolnoma definirana s temi vzorčenimi točkami. Eksplisitni zapis je podan z *Whittaker-Shannon interpolacijsko formulo*:

$$\begin{aligned} h(t) &= \sum_{n=-\infty}^{+\infty} h_n \operatorname{sinc}(2\pi\nu_c(t - n\Delta)) \\ &= \sum_{n=-\infty}^{+\infty} h_n \frac{\sin(2\pi\nu_c(t - n\Delta))}{2\pi\nu_c(t - n\Delta)} = \Delta \sum_{n=-\infty}^{+\infty} h_n \frac{\sin(2\pi\nu_c(t - n\Delta))}{\pi(t - n\Delta)} \end{aligned}$$

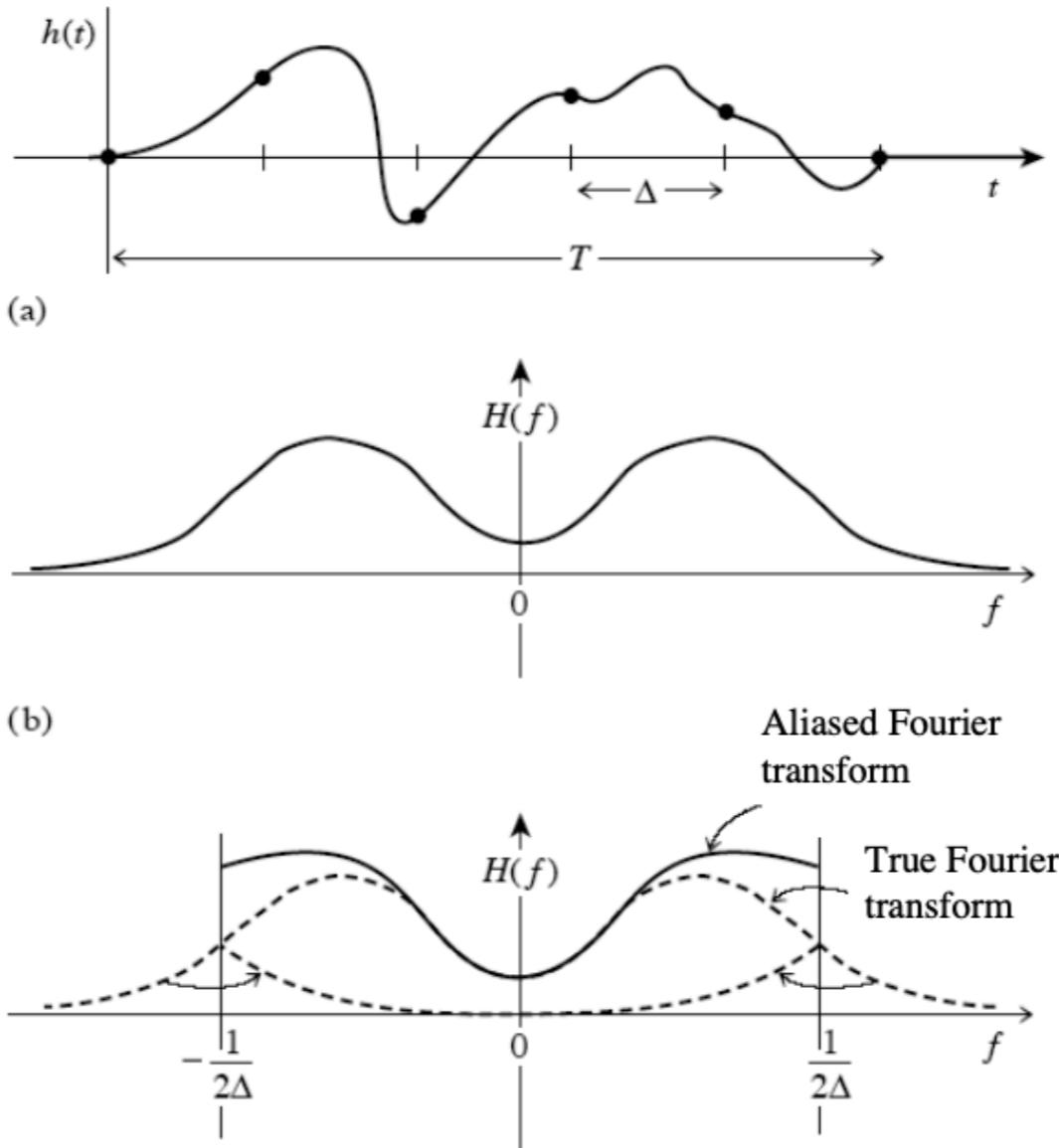
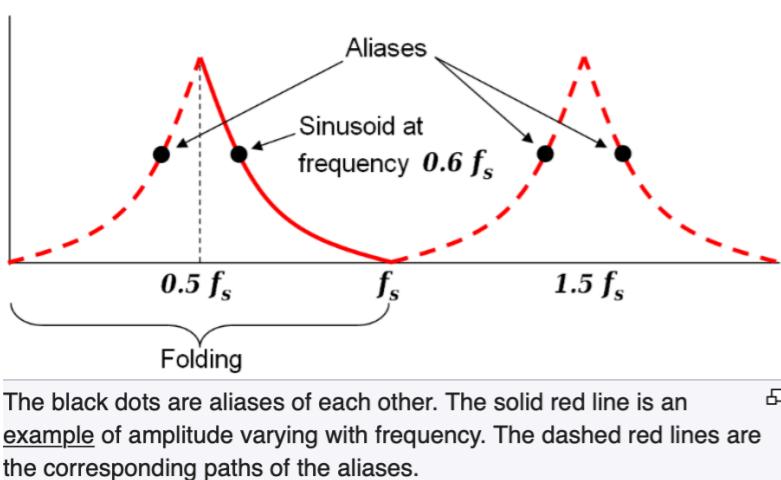
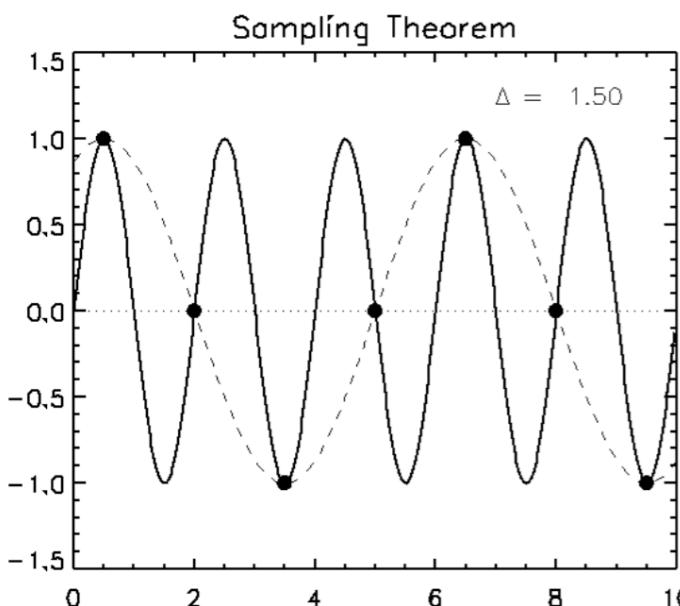
- To pomeni, da v primeru, da je ta **frekvenčni pogoj izpolnjen, z vzorčenjem ne izgubimo nobene informacije!** (In potem tudi s FT ne...).

Sampling Theorem

- Obstaja pa tudi obratna posledica, ki se imenuje **aliasing (potujevanje, potujevanje) signala:**
- V primeru, da je $H(f) \neq 0$ za frekvence $|f| > v_c$, je $h(t)$ pri FT **spremenjena** s pojavom **potujevanja**, kjer se frekvence nad v_c preslikajo v območje $(-v_c, +v_c)$ tako, da se zrcalijo preko kritične frekvence (od prave frekvence se odšteje večkratnik $v' = v - m v_c$, dokler ne pride v ciljno območje). S tem se seveda FT **popači**.

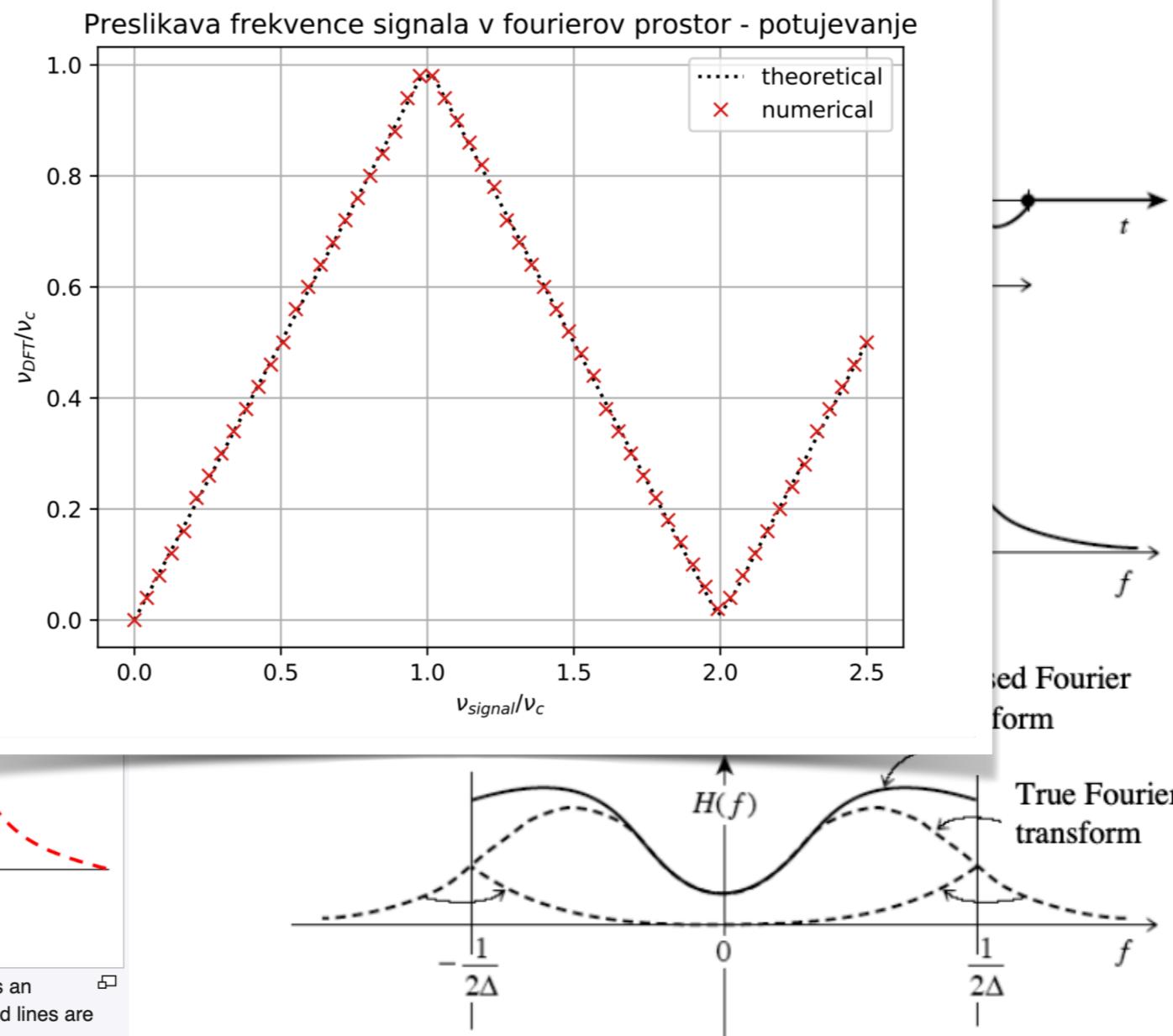
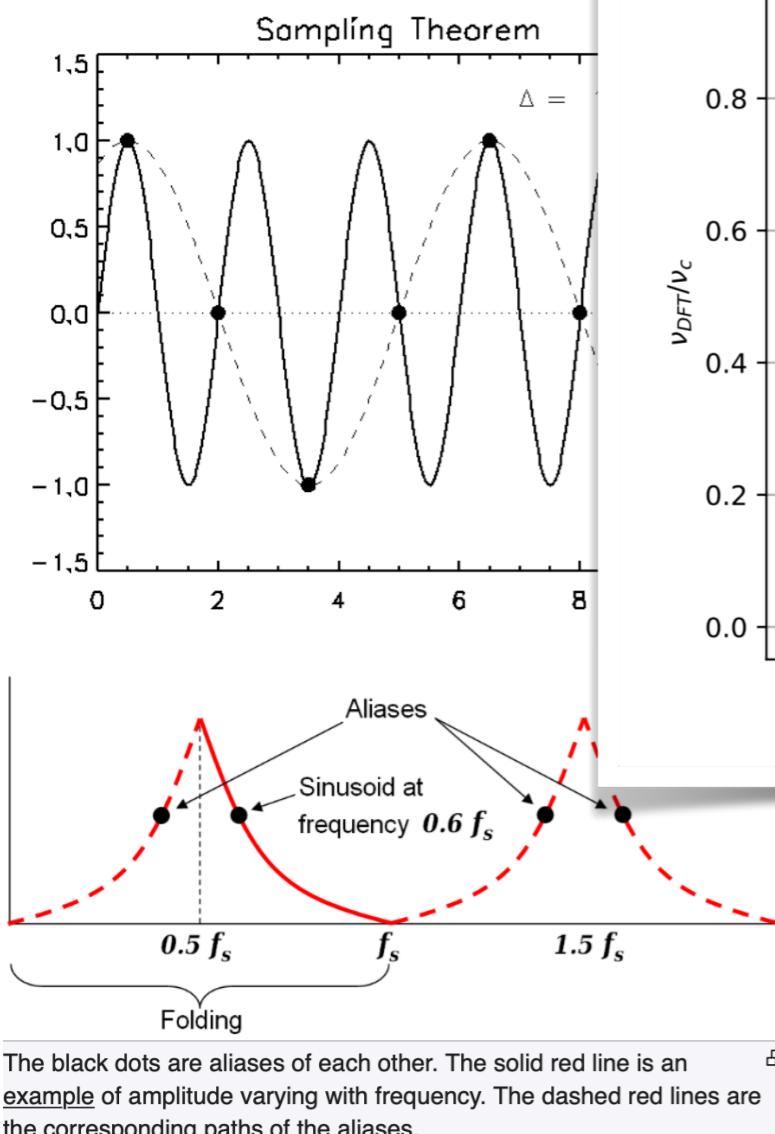
The continuous function, $h(t)$, (a) is nonzero only for a finite interval of time T . It follows that its Fourier transform, $H(f)$, whose modulus is shown in (b), is not bandwidth limited but has finite amplitude for all frequencies. If the original function is sampled with a sampling interval Δ , as in (a), then the Fourier transform (c) is defined only between plus and minus the Nyquist critical frequency. Power outside that range is folded over or “aliased” into the range. The effect can be eliminated only by low-pass filtering the original function before sampling.

Da se tega pojava znebimo, potrebujemo dovolj veliko frekvenco vzorčenja in/ali **FREKVENČNO FILTRIRANJE** (npr zvok 44.1 kHz vzorčenje = 2x slišno območje).

Sampling Theorem

- Obstaja pa tudi obratna posledica, ki se imenuje **aliasing (potujevanje, potujčevanje) signala:**
- V primeru, da je $H(f) \neq 0$ za frekvence $|f| > v_c$, je $h(t)$ pri FT **spremenjena** s pojavom **potujevanja**, kjer se frekvence nad v_c preslikajo v območje $(-v_c, +v_c)$ tako, da se zrcalijo preko kritične frekvence v_c (ad prosto frekvenca ne oddaja vsakokratnike, ...). S tem se dobiti ališči na frekvenci $v_{DFT}/v_c = 2\pi/\Delta$, dokler ne pride v ciljno območje).

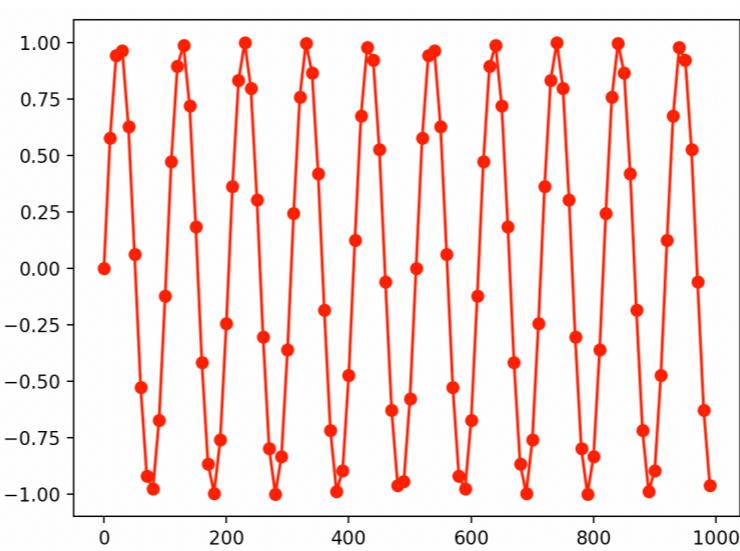
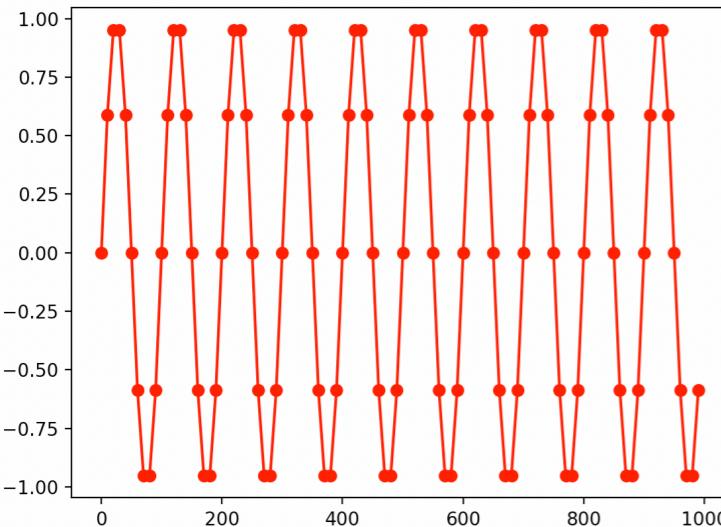
The continuous function, $h(t)$, (a) is nonzero only for a finite interval of time T . It follows that its Fourier transform, $H(f)$, whose modulus is shown in (b), is not bandwidth limited but has finite amplitude for all frequencies. If the original function is sampled with a sampling interval Δ , as in (a), then the Fourier transform (c) is defined only between plus and minus the Nyquist critical frequency. Power outside that range is folded over or “aliased” into the range. The effect can be eliminated only by low-pass filtering the original function before sampling.

Da se tega pojava znebimo, potrebujemo dovolj veliko frekvenco vzorčenja in/ali **FREKVENČNO FILTRIRANJE** (npr zvok 44.1 kHz vzorčenje = 2x slišno območje).

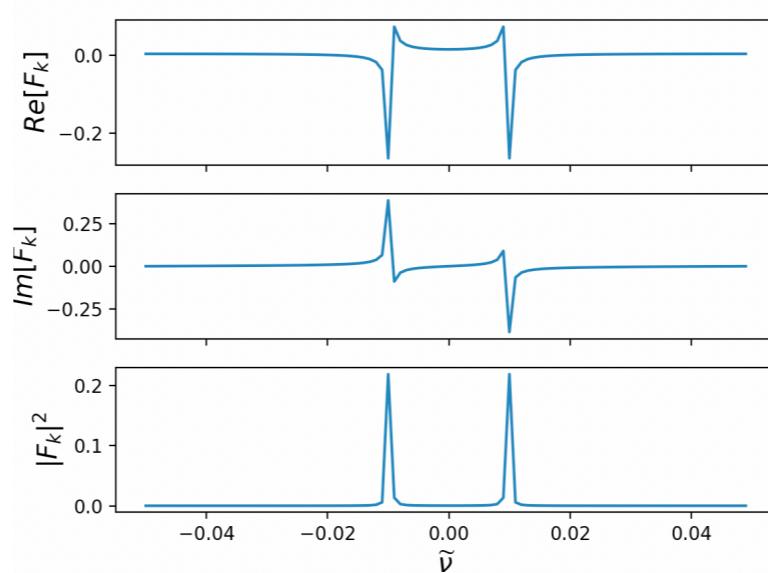
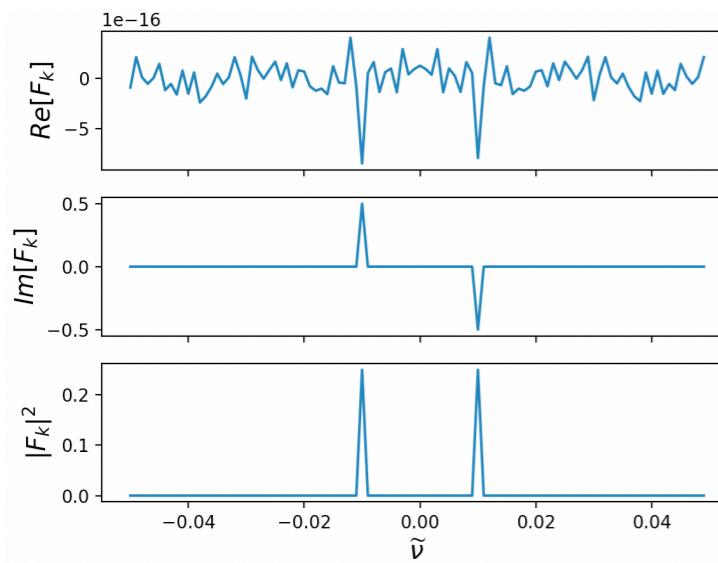

Puščanje (leakage)

- Še ena stvar, na katero moramo paziti:
 - Če je funkcija periodična, moramo vzorec za vzorčenje z N točkami, $n=0, N-1$ nastaviti tako, da bo res pokril periodo T (ozioroma njen večkratnik) in to tako, da bo naslednja **izključena točka t_N imela vrednost $h_0 = h_N$** .
 - Če ti pogoji niso izpoljeni, se bo signal spet malo popačil - pojav imenujemo puščanje (ang. leakage)...

minimalna sprememba frekvence
(iz 100 na 102) pokvari periodičnost...

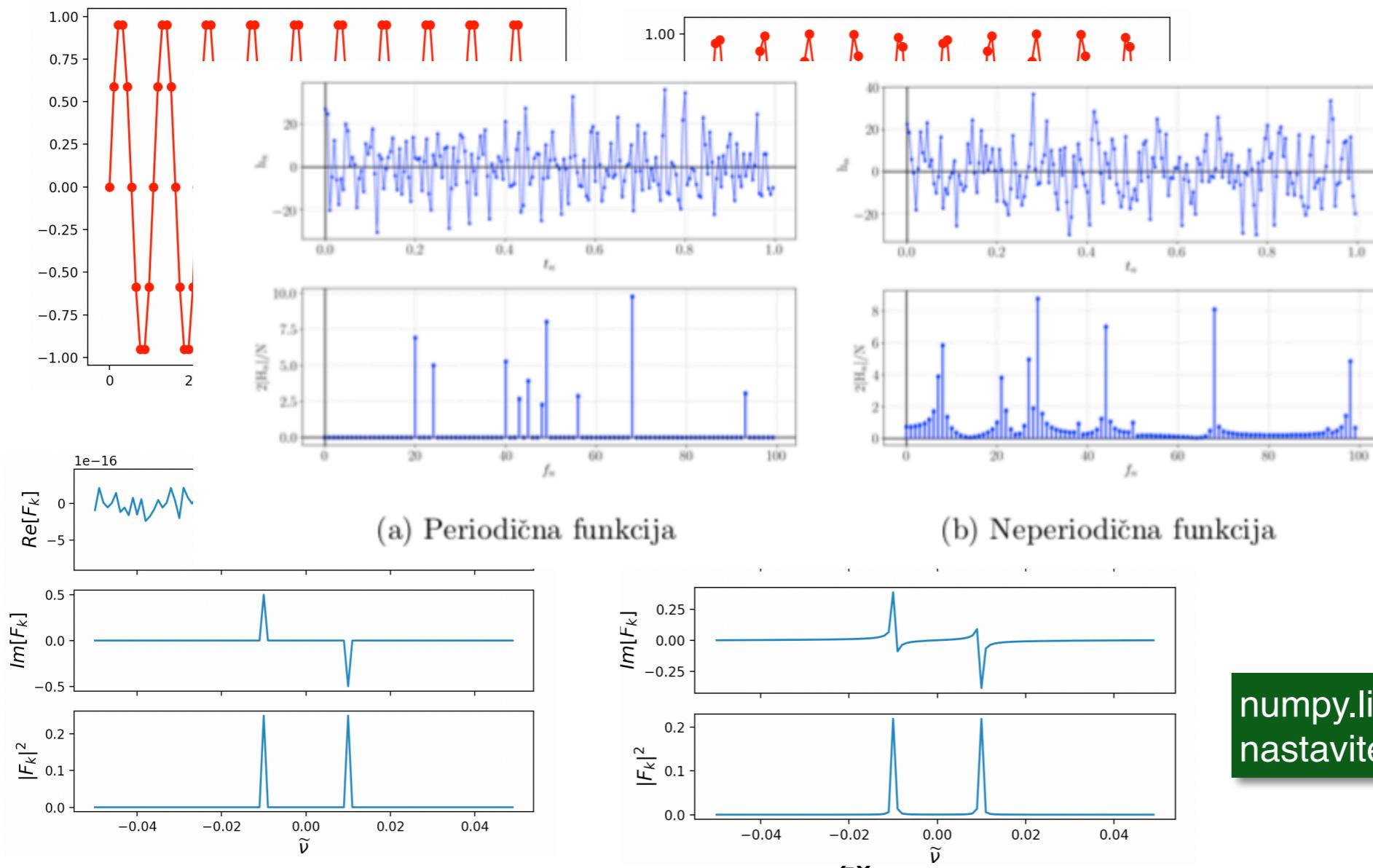

numpy.linspace ima
nastavitev **endpoint=False**

Puščanje (leakage)

- Še ena stvar, na katero moramo paziti:
 - Če je funkcija periodična, moramo vzorec za vzorčenje z N točkami, $n=0, N-1$ nastaviti tako, da bo res pokril periodo T (ozioroma njen večkratnik) in to tako, da bo naslednja **izključena točka t_N imela vrednost $h_0 = h_N$** .
 - Če ti pogoji niso izpoljeni, se bo signal spet malo popačil - pojav imenujemo puščanje (ang. leakage)...

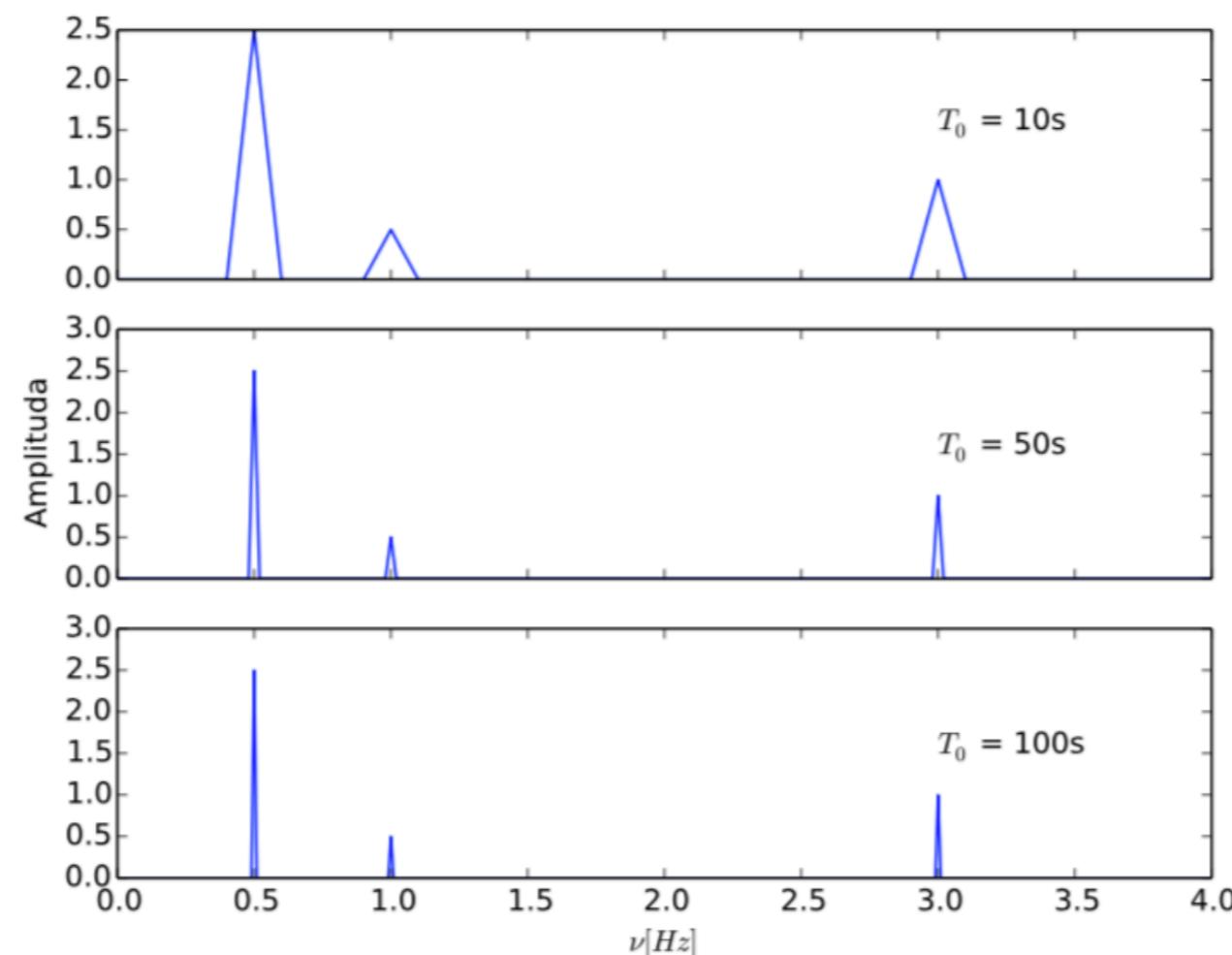
...embala frekvence
...ekvari periodičnost...

numpy.linspace ima
nastavitev **endpoint=False**

Dodatni razmislek

- Še par uporabnih ugotovitev sledi iz kratkega razmisleka:
 - Več točk vzorčenja (N) na istem intervalu (T) poveča frekvenčni interval dosegljiv z meritvijo (in FT).
 - Kritična frekvenca je sorazmerna s št. točk: $\nu_c = N/(2T)$
 - Širši interval (T) pa poveča ločljivost meritve ('vrhovi so bolj ostri...').
 - Frekvenčne točke f_k so razmaknjene za $1/T$...

Zero padding

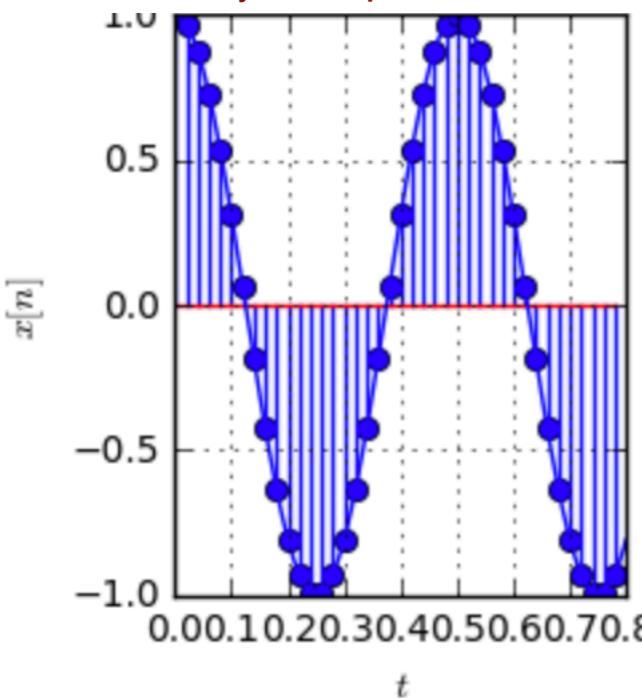
- Lani popularen pristop pri DN, seveda si ga le poglejte:
 - Kaj se zgodi, če **podaljšamo naš interval z ničlami?**
 - **Navidezno** izboljšamo meritev, v resnici pa le naredimo **interpolacijo** z gostejšimi sinc funkcijami z več frekvenčnimi točkami...
 - Tako kot navidezno podaljšamo meritev - za zares boljšo ločljivost moramo pač meriti daljši čas T...
 - **Uporabno za interpoliranje, če vemo kaj delamo!**

$$h(t) = \sum_{n=-\infty}^{+\infty} h_n \operatorname{sinc}(2\pi\nu_c(t - n\Delta))$$

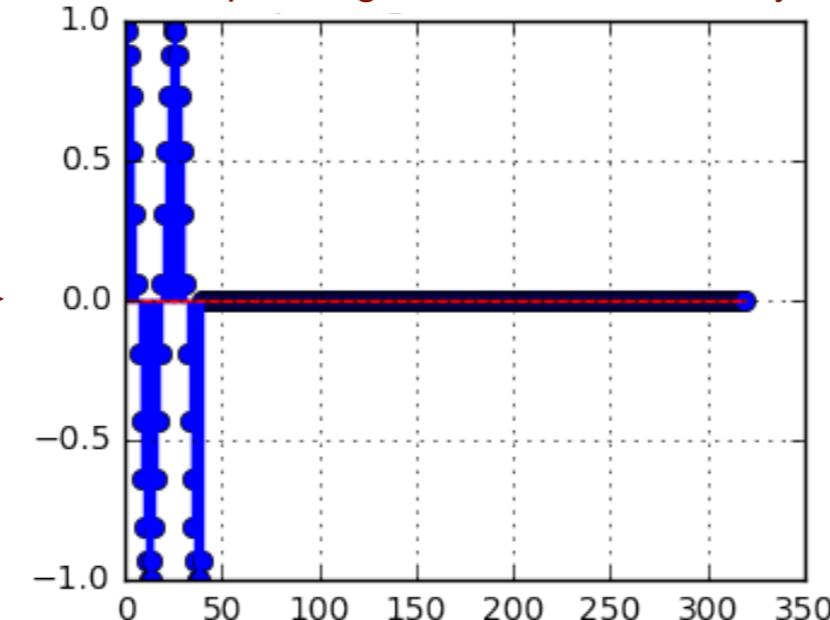
$$= \sum_{n=-\infty}^{+\infty} h_n \frac{\sin(2\pi\nu_c(t - n\Delta))}{2\pi\nu_c(t - n\Delta)}$$

Primer smiselne uporabe zero paddinga za interpolacijo vrha...

Vzorčenje v neperiodičnem oknu

Zero padding za DFT transformacijo

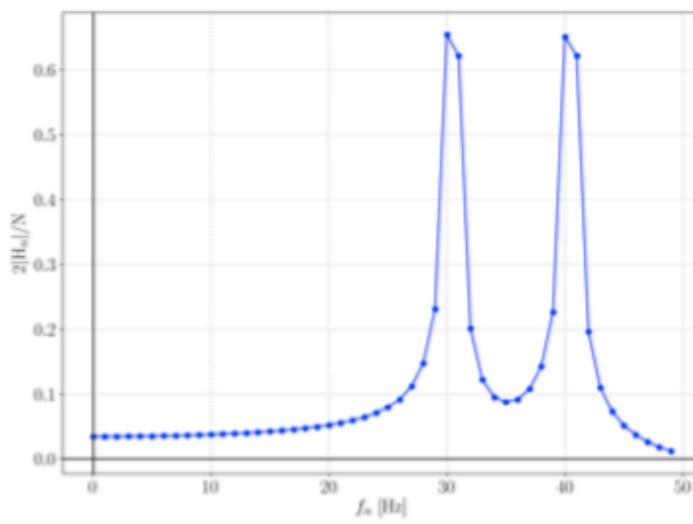

Zero padding

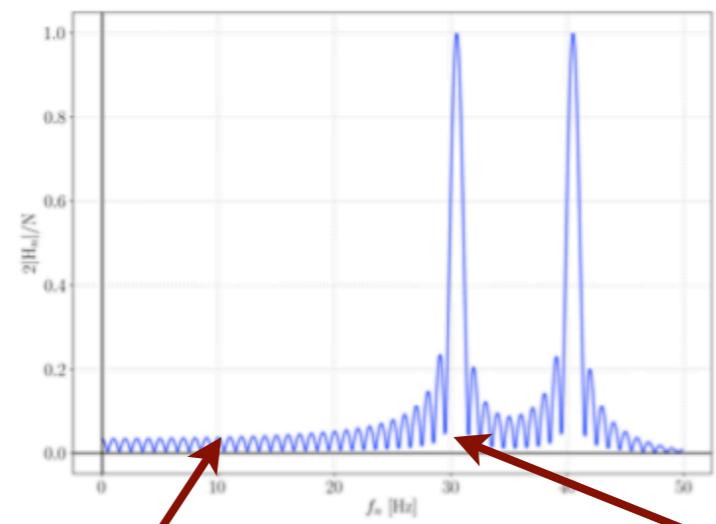
- Lani popularen pristop pri DN, seveda si ga le poglejte:
 - Kaj se zgodi, če **podaljšamo naš interval z ničlami?**
 - **Navidezno** izboljšamo meritev, v resnici pa le naredimo **interpolacijo** z gostejšimi sinc funkcijami z več frekvenčnimi točkami...
 - Tako kot navidezno podaljšamo meritev - za zares boljšo ločljivost moramo pač meriti daljši čas T ...
 - **Uporabno za interpoliranje, če vemo kaj delamo!**

Primer dodajanja ničel

Na slikah je primer linearne kombinacije enega sinusa in enega kosinusa s frekvenčama 30.5Hz in 40.5Hz, ki se ne ujemata s T . Dodanih je 1000 ničel, vzorčenje je $N=100$.

(a) DFT brez dodajanja ničel

(b) DFT z dodajanjem ničel

a pokvarjen signal drugje... 23

$$\begin{aligned} h(t) &= \sum_{n=-\infty}^{+\infty} h_n \operatorname{sinc}(2\pi\nu_c(t - n\Delta)) \\ &= \sum_{n=-\infty}^{+\infty} h_n \frac{\sin(2\pi\nu_c(t - n\Delta))}{2\pi\nu_c(t - n\Delta)} \end{aligned}$$

ZP pokvari ločljivost!

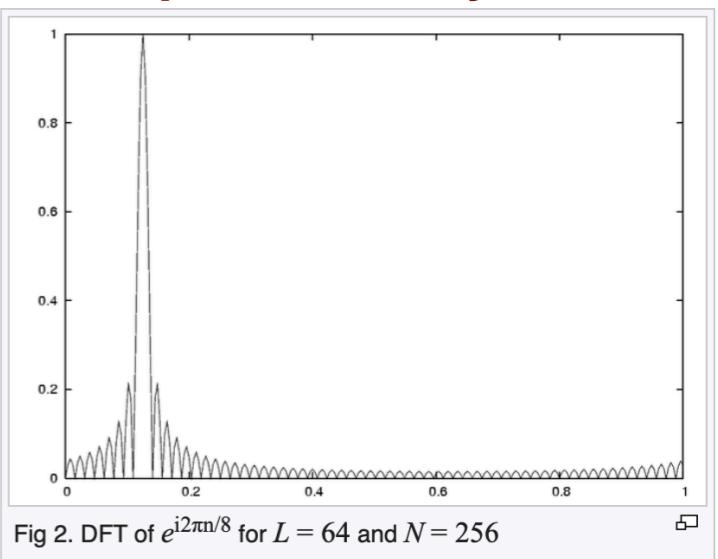

Fig 2. DFT of $e^{i2\pi n/8}$ for $L = 64$ and $N = 256$

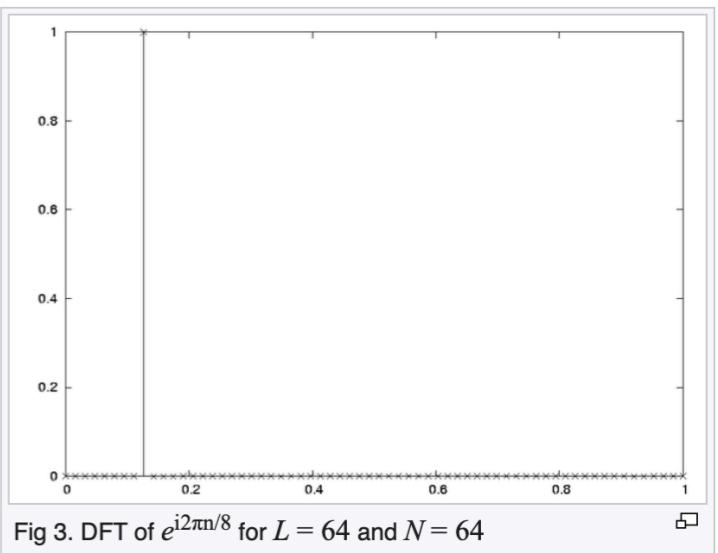

Fig 3. DFT of $e^{i2\pi n/8}$ for $L = 64$ and $N = 64$

Zero padding

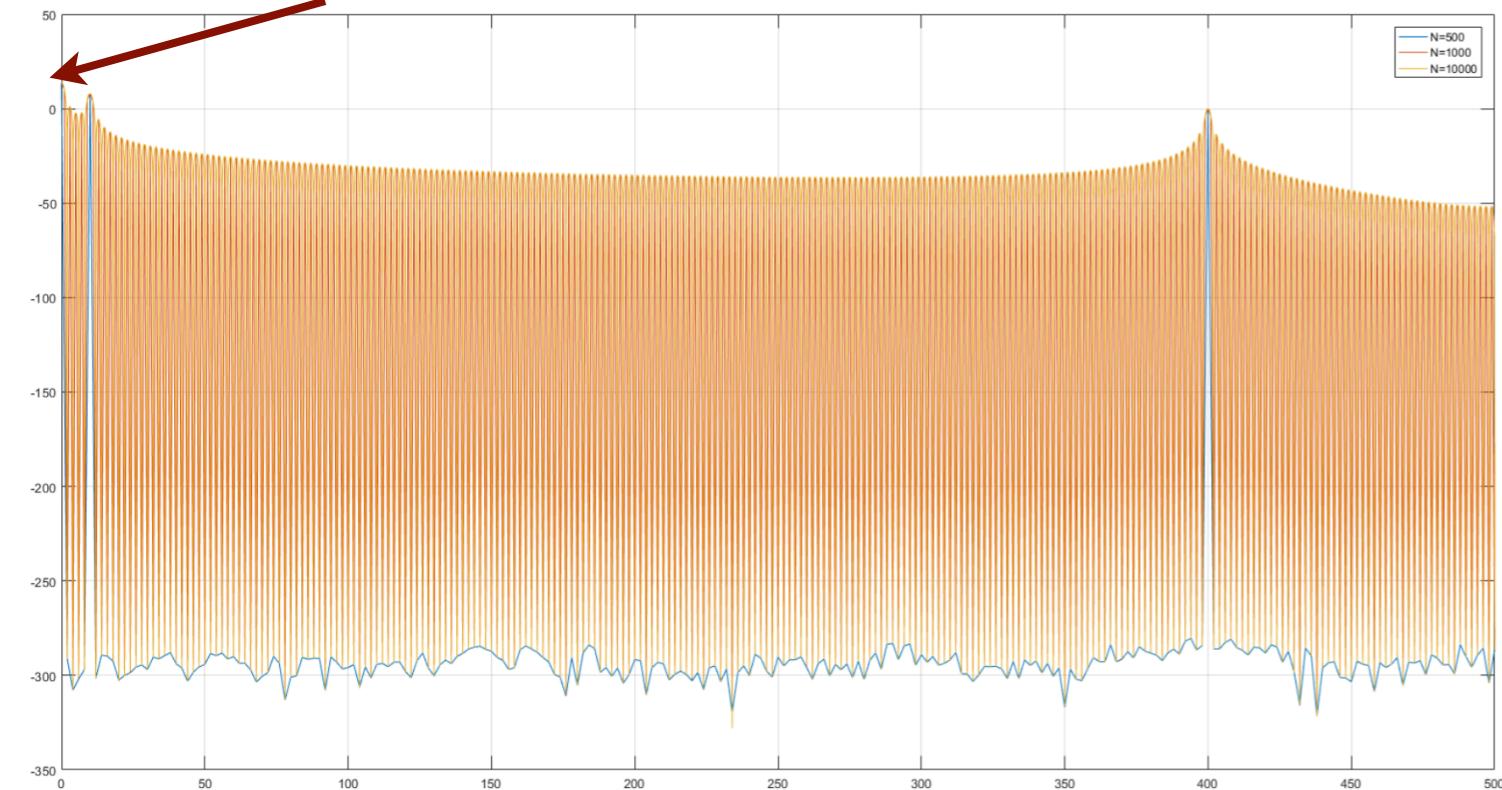
- Lani popularen pristop pri DN, seveda si ga le poglejte:
 - Kaj se zgodi, če **podaljšamo naš interval z ničlami?**
 - **Navidezno** izboljšamo meritev, v resnici pa le naredimo **interpolacijo** z gostejšimi sinc funkcijami z več frekvenčnimi točkami...
 - Tako kot navidezno podaljšamo meritev - za zares boljšo ločljivost moramo pač meriti daljši čas T...

$$h(t) = \sum_{n=-\infty}^{+\infty} h_n \operatorname{sinc}(2\pi\nu_c(t - n\Delta))$$

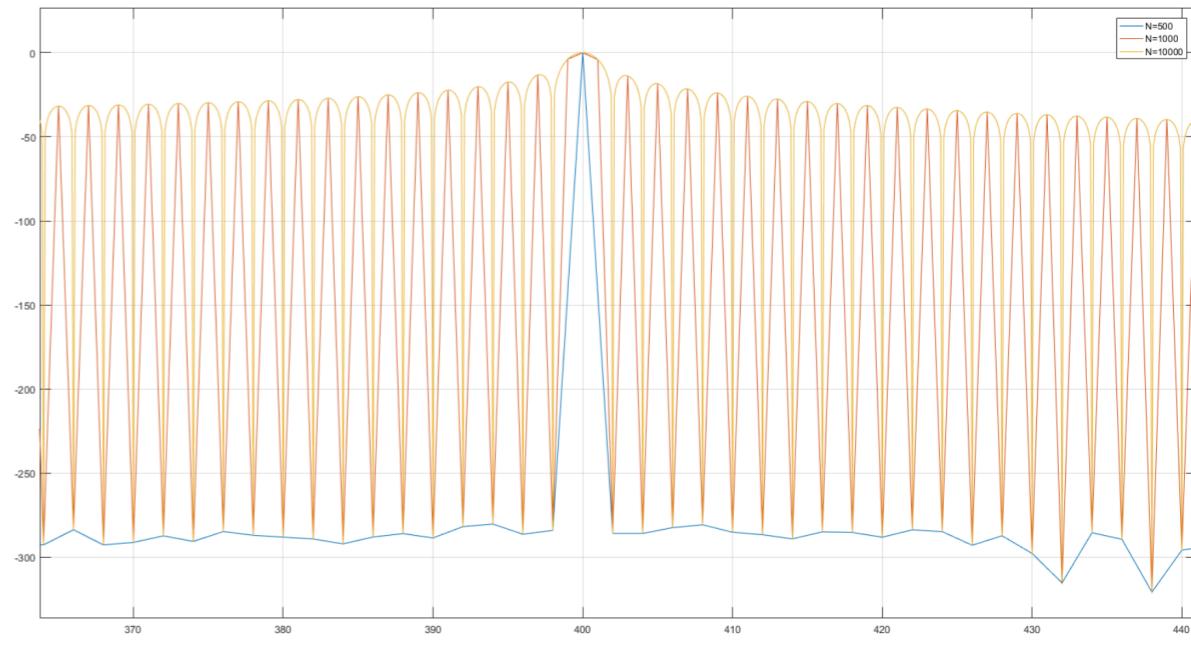
$$= \sum_{n=-\infty}^{+\infty} h_n \frac{\sin(2\pi\nu_c(t - n\Delta))}{2\pi\nu_c(t - n\Delta)}$$

Zero padding iz N=500 meritev na 1000 in 10000 točk

Log. skala!

Povečava enega od vrhov...

Naloga

- **Cilj naloge se je spoznati z osnovami in vedenjem FT:**

1. Izračunaj Fourierov obrat Gaussove porazdelitve in nekaj enostavnih vzorcev, npr. mešanic izbranih frekvenc.
 - Za slednje primerjaj rezultate, ko je vzorec v intervalu periodičen (izbrane frekvence so mnogokratniki osnovne frekvence), z rezultati, ko vzorec ni periodičen (kako naredimo Gaussovo porazdelitev ‘periodičino’ za FT?). Opazuj pojav potujitve na vzorcu, ki vsebuje frekvence nad Nyquistovo frekvenco.
 - Napravi še obratno FT transformacijo in preveri natančnost metode.
 - Poglej, kaj se dogaja s časom računanja - kako je odvisen od števila vzorčenj ($\sim n$, $\sim n^2$, $\sim n^3$...)? (Dodatno: Kaj pa RAM ipd?)
2. Po Fourieru analiziraj 2.3s dolge zapise začetka Bachove partite za violino solo, ki jih najdeš na spletni učilnici Matematično-fizikalnega praktikuma:
 - Signal iz začetnih taktov partite je bil vzorčen pri 44100Hz, 11025Hz, 5512Hz, 2756Hz, 1378Hz in 882Hz. S poslušanjem zapisov v formatu .mp3 ugotovi, kaj se dogaja, ko se znižuje frekvenca vzorčenja, nato pa s Fourierovo analizo zapisov v formatu .txt to tudi prikaži.
3. **Dodatno:** Napravi Fourierovo analizo signalov, ki jih dobiš pri vaji ‘Akustični resonator’ pri Fizikalnem praktikumu II.
 - Posnetke treh različnih signalov prav tako najdeš na spletni strani.